

СПОГОДБА между правителството на Република България и правителството на Румъния за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществото

Ратифицирана със закон, приет от 37-о Народно събрание на Република България на 22 февруари 1995 г. - ДВ, бр. 22 от 1995 г. В сила от 12 септември 1995 г. Издадена от Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 92 от 17.10.1995 г.

т. 7, р. 1, № 11

Правителството на Република България и правителството на Румъния, желаейки да подпомогнат и насърчат икономическите си отношения като сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществото, се споразумяха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или нейни административно-териториални подразделения, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, както и данъците върху нарастването на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-конкретно:

а) за България:

I. данък върху общия доход;

II. данък върху печалбата

(по-нататък наричани "български данъци");

б) за Румъния:

I. данък върху общия доход на физическите лица;

II. данък върху печалбата на юридическите лица;

III. данък върху заплатите и други подобни възнаграждения;

IV. данък върху дохода от селскостопанска дейност;

V. данък върху дивидентите

(по-нататък наричани "румънски данъци").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички еднакви или подобни по естеството си местни или държавни данъци, установени след датата на подписване на спогодбата, като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите се държави ще се уведомяват

своевременно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не предвижда друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Румъния според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които Република България упражнява своя държавен суверенитет, включително континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) терминът "Румъния" означава Румъния, а когато се употребява в географски смисъл, обозначава територията на Румъния, включително нейното териториално море, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Румъния упражнява суверенитет, суверенни права или юрисдикция в съответствие с националното си законодателство и с международното право, относно изследването и експлоатацията на природните, биологичните и минералните богатства в морските води, морското дъно и подпочвеното пространство на тези води;

г) терминът "данък" означава български данък или румънски данък според контекста;

д) терминът "лице" означава физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

е) терминът "дружество" означава всяко корпоративно тяло или общност, която се счита за корпоративно тяло за целите на данъчното облагане;

ж) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът "граждани" означава всички физически лица, притежаващи гражданството на една от договарящите държави, и всички юридически лица, сдружения или асоциации, чието правно положение се определя от законодателството на всяка от договарящите държави;

и) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с морски или речен кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие, чието място на управление се намира в едната договаряща държава, освен ако този превоз се извършва изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

й) терминът "компетентен орган" означава:

I. по отношение на България - министърът на финансите или негов упълномощен представител;

II. по отношение на Румъния - министърът на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на тази спогодба от всяка от договарящите се държави всеки термин, който не е изрично определен в нея, ще има значението,

което му придава законодателството на тази договаряща държава за данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако от контекста не се налага друго.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, седалище на управление или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава единствено поради получаване на доходи от източници в тази държава или имущество, намиращо се в нея.

2. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя по следния начин:

а) то се счита за местно лице на тази договаряща държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище и в двете договарящи държави, то се счита за местно лице на договарящата държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако договарящата държава, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава и в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на тази държава, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин на двете договарящи държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите се държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице и на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира седалището на действителното му управление.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) кантора;

г) фабрика;

д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера и всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" също така включва:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект или надзорна дейност, свързана с тях, само ако такъв обект, проект или работата, свързана с тях, продължава повече от 9 месеца във всеки 12-месечен период;

б) предоставянето на услуги, включително даването на консултации от предприятие на едната договаряща държава чрез негови служители или друг негов персонал в другата договаряща държава, ако дейността от този характер продължава за същия или свързан с него обект за период или периоди, които общо не са повече от 6 месеца в рамките на всеки 12-месечен период.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) продажбата на стоки, принадлежащи на предприятието, изложени на временен панаир или изложба след закриването им;

д) поддържане на определено място на дейност изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

е) поддържането на определено място единствено с цел извършване за предприятието на друга подобна дейност, която има подготвителен или спомагателен характер;

ж) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "е" дейности при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, ще се счита, че има място на стопанска дейност в първата посочена държава, ако това лице:

а) има в първата държава правото да сключва договори за или от името на предприятието, или

б) поддържа в първата държава запаси от стоки, от които редовно продава за или от името на това предприятие.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава чрез брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут при условие, че тези лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси; кораби, самолети, железопътни и шосейни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Тази разпоредба ще се прилага, като се имат предвид разпоредбите на вътрешното законодателство.

4. Ако в едната от договарящите се държави е възприето печалбите, отнасящи се до мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределението на общата печалба на предприятието между неговите отделни звена, то разпоредбите на ал. 2 не ограничават тази договаряща държава да определя облагаемата печалба съобразно възприетия начин на разпределение; все пак възприетият метод на разпределение трябва да бъде такъв, че полученият резултат да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се отнасят печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, относими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт ще се облагат само в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

2. Ако седалището на действителното управление на корабоплавателното предприятие или на предприятието за вътрешен воден транспорт се намира на борда на кораб, ще се счита, че то се намира в договарящата държава, в която е пристанището на домуване на кораба, а ако такова пристанище на домуване не съществува - в договарящата държава, на която лицето, експлоатиращо кораба, е местно лице.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

4. Печалбите от експлоатация на кораби, обслужващи вътрешния воден транспорт, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава;

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която би възникнала, ако ги нямаше тези условия, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава, и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени

между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тази печалба. При извършването на такова уточнение ще се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират помежду си.

Член 10

Дивиденти

1. Дивиденти, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на дивидентите, наложеният данък няма да надвишава:

а) 10 на сто от brutната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество (различно от събирателно), което притежава пряко повече от 25 на сто от имуществото на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15 на сто от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи. Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права (с изключение на вземания за дълг), даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденсти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденсти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данъци и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят на лихвите е и техен притежател, така наложеният данък няма да надвишава 15 на сто от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникващи в едната договаряща държава, ще бъдат освободени от облагане с данък в тази държава, ако са получени и се притежават от правителството на другата договаряща държава, нейно административно-териториално подразделение или агенция, банка, организация или институция на това правителство или на административно-териториалното подразделение или ако вземанията за дълг на местно лице на другата договаряща държава са гарантирани, застраховани или пряко или непряко финансирани от финансова институция, притежавана изцяло от правителството на другата договаряща държава, при условие, че заемът или вземането за дълг, от които произхождат лихвите, не са за търговия.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това, дали са осигурени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника, и по специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и награди, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания няма да се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно административно-териториално подразделение или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с това място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и действителния получател на лихвите или между тях двамата и някое друго лице размерът на лихвите, като се има предвид задължението, за което се плащат, надвишава размера, който би бил договорен между платеща и получателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се

прилагат само по отношение на последния размер. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите се държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данъци и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 15 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Изразът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кино- или видеофилми и филми или записи за радио- или телевизионно излъчване, сателитно или кабелно предаване за масовата публика чрез всякакъв вид електронни медии, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за използването на, или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно административно-териториално подразделение или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнало задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и получателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и

лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и получателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в договарящата държава, в която се намира това недвижимо имущество.
2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или от такова определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.
3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, предназначено за използването на такива транспортни средства, ще се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.
4. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, ще се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, ще се облагат с данъци само в тази държава, освен ако то притежава постоянна база в другата договаряща държава за упражняване на дейността си. Ако то притежава такава постоянна база, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази постоянна база.
2. Изразът "лични услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държави въз основа на трудово правоотношение, се облагат с

данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага в другата договаряща държава, получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждението, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, ще се облага с данъци само в първата посочена държава, ако:

(а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период;

(б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

(в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт, ще се облага с данъци само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на управителен съвет на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на изпълнител - като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на изпълнителя или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 получените доходи от дейности, извършени в рамките на културен обмен въз основа на сключени културни спогодби между двете договарящи се държави, ще бъдат освободени от данъчно облагане на реципрочна основа, но само при положение, че тези дейности са спонсорирани от правителството на съответната договаряща държава и при условие, че дейностите не са осъществени с цел получаване на печалби.

Член 18

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 19, ал. 2, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение, ще се облагат само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, пенсии и други подобни плащания, въз основа на законодателството, регламентиращо социално осигуряване на едната договаряща държава, ще се облагат само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или нейно административно-териториално подразделение на физическо лице за извършени услуги на тази държава или това подразделение, ще се облагат с данъци само в тази държава.

б) Такова възнаграждение обаче ще се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава или от нейно административно-териториално подразделение, на физическо лице във връзка с извършени услуги на тази държава или подразделение, ще се облага само в тази държава.

б) Въпреки това такава пенсия ще се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице или гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 ще се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно административно-териториално подразделение.

Член 20

Студенти

Плащанията, които студент или практикант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или практика, ще бъдат освободени от данъчно облагане в тази първа посочена държава за период от 7 години за времето на неговото образование или практика, ако са получавани от него с цел издръжка, образование или практика и са:

а) плащания, получени от източници извън тази договаряща държава, за целите на неговата издръжка, образование или практика;

б) дарения, стипендии или други плащания, осигурени от правителството или от научни, образователни, културни или други организации с идеална цел.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което е или е било местно лице на едната договаряща държава непосредствено преди да пристигне в другата договаряща държава по покана на университет, колеж, училище или друга подобна образователна институция с идеална цел, призната от правителството на тази друга договаряща държава, и пребива в тази друга договаряща държава за период не по-дълъг от 2 години от датата на първото си пристигане в тази друга държава единствено с цел преподаване или научни изследвания или и за двете в

такива образователни институции, ще бъде освободено от данъчно облагане в тази друга договаряща държава за възнагражденията за преподаване.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези изследвания са предприети не в обществен интерес, а преди всичко за личното благодетелстване на определено лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от доход на местно лице на едната договаряща държава, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, ще се облагат с данъци само в договарящата държава, в която възникват.

2. Разпоредбите на ал. 1 от този член няма да се прилагат за доходи различни от доходи от недвижимо имущество, посочени в чл. 6, ал. 2, при условие, че получателят на такива доходи, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се получават доходите, са действително свързани с това място на стопанска дейност или определена база. В тези случаи ще се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 в зависимост от случая.

Член 23

Имущество

1. Недвижимото имущество по смисъла на чл. 6, ал. 2 може да се облага с данъци в договарящата държава, в която се намира.

2. Движимото имущество, образуващо част от актива на място на стопанска дейност на едно предприятие, или движимото имущество, принадлежащо към определена база за извършване на независими лични услуги, може да се облага с данъци в договарящата държава, в която се намира това място на стопанска дейност или определена база.

3. Имуществото, представляващо кораби, самолети, железопътни или пътни транспортни средства, използвани в международния транспорт, както и другите движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, ще се облагат с данъци само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

4. Всички други елементи на имущество на местно лице на едната договаряща държава ще се облагат с данъци само в тази държава.

Член 24

Премахване на двойното данъчно облагане

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба подлежат на данъчно облагане в другата договаряща държава, то първата посочена държава ще освободи от данъчно облагане такива доходи или имущество, с изключение на доходите, посочени в ал. 2, но ще вземе предвид при определяне на данъчната ставка целия получен доход, като приложи тази данъчна ставка само по отношение на останалия доход.

2. Когато местно лице на едната договаряща държава получава елементи от доход, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 могат да бъдат облагани с данъци в другата договаряща държава, тогава първата посочена

държава ще приспадне от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в другата договаряща държава. Това приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, който е изчислен, преди да е направено приспадането, отнасящ се до тези елементи от дохода.

Член 25

Недискриминация

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, което е различно или по-обременително от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на което са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства и по-конкретно в зависимост от това, дали са или не местни лица. Тази разпоредба ще се прилага независимо от разпоредбата на чл. 1 и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Разпоредбите на този член не задължават едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейното им положение, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, чл. 11, ал. 7 или чл. 12, ал. 6, лихвите, авторските и лицензионните възнаграждения и другите плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин всякакви задължения на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие ще се изключат от облагане при същите условия, както ако бяха договорени с местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

Член 26

Процедура по взаимно споразумение

1. Когато местно лице на едната договаряща държава счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред

компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят попада под разпоредбите на чл. 25, ал. 1, пред тази договаряща държава, на която е гражданин. Възражението трябва да бъде представено в срок от 3 години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Постигнатото споразумение ще бъде приложено независимо от давностните срокове, регламентирани във вътрешните законодателства на договарящите се държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да осъществяват пряк контакт помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните алинеи на този член. Когато за постигането на споразумението се налага устна размяна на мнения, това може да се осъществи чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите се държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1.

Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или по отношение решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

(а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

(б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

(в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска

процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (ordre public).

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация и ратификационните документи ще се разменят при първа възможност.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на размяна на ратификационните документи и нейните разпоредби ще се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото, събирани на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

3. Във взаимните отношения между Република България и Румъния действието

на многостранната Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото на физическите лица, подписана в Мишколц на 27 май 1977 г., и многостранната Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото на юридическите лица, подписана в Улан Батор на 19 май 1978 г., ще се прекрати от първия ден на прилагането на тази спогодба.

Член 30

Прекратяване на действието

1. Тази спогодба ще остане в сила за неопределено време.

2. Всяка от договарящите държави може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение на или до 30 юни на всяка календарна година след изтичането на период от 5 години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, през която е изпратено съобщението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това от техните правителства, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в Букурещ на 1 юни 1994 г. на български, румънски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството на	За правителството на
Република България:	Румъния:
Стоян Александров,	Флорин Джорджеску,

министър на финансите държавен министър,
министър на финансите